

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010416
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814010416.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému E. K., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) , ods.3 písm.b) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 29.10.2015, sp. zn. 1T/119/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2016 v Trenčíne, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o trestoch a spôsobe ich výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný E. K. - nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom V. J.,
prechodne bytom D., P. č. XXX/X, t.č.
vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava

o d s u d z u j e :

za skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku:

Podľa § 212 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), písm. n/, § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému E. K. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T/239/2013, zo dňa 23.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/90/2014 zo dňa 24.2.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.2.2015 v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/91/2013 zo dňa 6.6.2013, právoplatným dňa 2.7.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

za skutky v bode 2/ a v bode 3/ napadnutého rozsudku:

Podľa § 212 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n/, § 37 písm. h), písm.m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/ napadnutého rozsudku podľa § 44 Trestného zákona sa u obžalovaného u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/37/2015 zo dňa 13.5.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.7.2015, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. októbra 2015 sp. zn. 1T/119/2014 bol obžalovaný E. K. uznaný za vinného pod bodom 1) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pod bodom 2) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pod bodom 3) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a napokon pod bodom 4) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. v priebehu mesiaca august 2012 v nočných hodinách v obci Čereňany na N. ulici číslo XXX z riadne oploteného a uzamknutého areálu zberných surovín Ján Hanus - METAL SPON preliezol betónový plot areálu vysoký 2 metre a postupne z areálu cez oplotenie vyniesol tam voľne odložené 4 kusy starých bicyklov rôznych značiek nezisteného roku výroby, ktoré boli v areáli pripravené ako šrotové železo o celkovej váhe 40 kilogramov, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenému Jánovi Hanusovi - METAL SPON, so sídlom F., S. XXX/X, IČO: 17824176 škodu vo výške 6,40 Eur

2. dňa 18. 02. 2014 okolo 22, 00 h v neobývanom dome bez popisného čísla na Chalmovskej ulici v Bystričanoch - Chalmová , okres Prievidza, napadol poškodeného S. W., päšťou ho udrel do tváre a opakovane kopol do brucha a rebier a spôsobil mu zranenie - zlomeninu desiateho a jedenásteho rebra vľavo, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 28 dní,

3. dňa 18. 05. 2014 v čase okolo 01.00 h v Bystričanoch - Chalmová, na P. XXX/X vzal z neuzamknutej šopy tam voľne odložený dámsky horský bicykel značky Mistrál zelenej farby, ktorý následne schoval v kríkoch pri miestnom kostole v Chalmovej, čím spôsobil poškodenému vlastníkovi bicykla C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. - P., P. XXX/X škodu odcudzením vo výške 20,- eur, a skutku sa dopustil napriek tomu, že bola rozhodnutím obvodného úradu Prievidza pod sp.zn. ObU- PD - OVVS-2013 /03295 - 5 zo dňa 23. 04. 2013, právoplatným dňa 20. 05.2013 uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 120,- eur, a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/91/2013 - 100 zo dňa 06. 06. 2013, právoplatným dňa 02. 07. 2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

4. dňa 17. 10. 2014 v poobedných hodinách v obci Bystričany na P. ulici číslo XXX z opustenej nezabezpečenej budovy bývalej sýpky odcudzil tam odložené 2 drevené hranoly o rozmeroch 300 cm x 20 cm x 20 cm a tieto následne vyniesol z objektu a preniesol do miesta svojho bydliska, kde ich podpílił a následne použil na kúrenie a uvedeným konaním tak obci D. spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 5 EUR,-, pričom páchatel sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol v blokovom konaní dňa 24. 09. 2014 Obvodným oddelením PZ v Novákoch uznaný vinným a postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. blokom ev. č.: 13016103, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 09. 2014 pokutou vo výške 10,- Eur a bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/91/2013 zo dňa 06. 06. 2013 právoplatným dňa 02. 07. 2013 uznaný vinným za spáchanie prečinu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to bol obžalovaný E. K. odsúdený (za skutok pod bodom 1) podľa § 212 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému E. K. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T 239/2013, zo dňa 23.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. 2To 90/2014 zo dňa 24.2.2015, právoplatným dňa 24.2.2015 v spojení s trestným rozkazom

Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/91/2013 zo dňa 6.6.2013, právoplatným dňa 2.7.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, (za skutky pod bodmi 2 a 3) podľa § 212 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnásť) mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a napokon (za skutok pod bodom 4) podľa § 44 Trestného zákona okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože mal zato, že trest, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/37/2015 zo dňa 13.5.2015, právoplatným dňa 2.7.2015, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému E. K. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Jánovi Hanusovi - Metal Spon so sídlom F., S. XXX/X, IČO: 17824176 škodu vo výške 6,40 euro a Dôvere - zdravotnej poisťovni, a.s. Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35942436 škodu vo výške 298,76 eura.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote napadol odvolaním. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že namieta správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch v prvom rade preto, že v prípravných konaniach, ktoré predchádzali podaniu obžalôb, došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a teda k závažnej procesnej chybe z toho dôvodu, že v jednotlivých trestných konaniach obhajcu nemal napriek tomu, že ho mal mať, keďže vzhľadom na jeho mentálnu retardáciu, vyplývajúcu aj zo záverov znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Dariny Hrabovskej a MUDr. Ladislava Frankoviča z trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/239/2013, nebol schopný sám sa v trestnom konaní obhajovať. V citovanej trestnej veci mu bol práve na podklade spomenutého znaleckého posudku sudcom pre prípravné konanie opatrením ustanovený obhajca v osobe advokáta Mgr. Vladimíra Legéňa. Vzhľadom k tejto procesnej chybe, keď on pritom okresný súd na označené pochybenie upozornil hneď po tom, ako mu bol z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uvedený obhajca ustanovený, bolo preto povinnosťou okresného súdu podanú obžalobu odmietnuť, ten však na jeho upozornenie nereagoval a jeho námietkou v uvedenom smere sa vôbec nezaoberal nielen pri vyhlásení rozsudku, ale ani pri jeho písomnom odôvodnení, čo je v rozpore s § 81 ods. 1 Tr. por. a uvedené procesné chyby spôsobujú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Podľa jeho názoru napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní 11. mája 2015 vo vzťahu ku všetkým štyrom skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu, učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že z ich spáchania je vinný, na ktorom vyhlásení aj trvá, má za to, že pokiaľ súdnemu konaniu predchádzalo nezákonné prípravné konanie, nemôže byť zákonný ani napadnutý rozsudok a to ani v jednom z jeho výrokov, teda ani vo výroku o vine. Na ozrejmienie takéhoto jeho názoru by malo byť dokazovanie doplnené o oboznámenie a prečítanie záverov znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva a psychiatrie z pripojených spisov Okresného súdu Topoľčany a Okresného súdu Prievidza, tiež rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 0Tp/899/2013 a zo spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/239/2013 zápisnica o výsluchu znalca MUDr. Frankoviča z prípravného konania. Pokiaľ sa týka výrokov o trestoch, okresný súd v napadnutom rozsudku neuviedol, ktoré rozhodnutie o treste sa vzťahuje ku konkrétnemu skutku, aj keď tieto okolnosti vyplývajú z jeho odôvodnenia. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/, vzhľadom k tomu, že hodnota od cudzených bicyklov bola spolu 6,40 Eur, boli v tomto prípade splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/90/2014 zo dňa 24. februára 2015. Okresný súd ho pritom na výkon trestu nesprávne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia napriek tomu, že skutok spáchal v auguste 2012 a z odpisu registra trestov na č.l. 144 vyplýva, že na všetky jeho predchádzajúce odsúdenia sa hľadí, akoby nebol odsúdený a preto pri správnom postupe mal byť na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa inak na jeho predchádzajúce odsúdenia pri ukladaní tohto trestu neprihliadal, pretože v opačnom prípade by pri jeho ukladaní použil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Pokiaľ sa týka skutkov pod bodmi 2 a 3, tak v súčasnej dobe si vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Topoľčany dňa 13. mája 2015 pod sp.zn. 2T/37/2015 vo výmere 1 rok a jeden mesiac, čo by spolu s trestom odňatia slobody, uloženým jeho osobe za skutky pod bodmi 2 a 3 predstavovalo celkový výkon trestu spolu v dĺžke 28 mesiacov, preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov je neprimerane prísny, nespravodlivý a nezodpovedá zásadám pre ukládanie trestu podľa § 34 Tr.zák., keď navyše u neho existuje aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. Pri správnom postupe by bolo preto aj vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2 a 3 potrebné upustiť u neho podľa § 44 Tr.zák.

od uloženia súhrnného trestu, prípadne aspoň uložiť trest miernejší so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na podklade týchto okolností navrhol, aby odvolací súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch a to vo výroku o vine, o treste a náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a aby podľa § 321 ods.1 Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo všetkých jeho výrokoch a podľa § 322 ods.3 Tr.por. rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm.a) Tr.por., alebo aby vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 322 ods.3 Tr.por. krajský súd sám rozhodol rozsudkom o treste tak, že za skutok pod bodom 1) u neho podľa § 44 Tr.zák. upustí od uloženia súhrnného, resp. ďalšieho trestu, za skutky pod bodmi 2) a 3) u neho podľa § 44 Tr.zák. upustí od uloženia súhrnného trestu, prípadne mu za skutky pod bodmi 2), 3) uloží miernejší trest s tým, že na jeho výkon bude zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na to, že predovšetkým výroky o vine napadnutého rozsudku považuje za zákonné a správne vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní aj v prítomnosti jeho obhajcu, ktoré súd prijal. Práva obžalovaného na obhajobu porušené neboli ani v prípravnom konaní, pretože nebolo potrebné, aby mal obhajcu už v tomto štádiu trestného konania. Keďže za správne a v súlade so zákonom považuje aj výroky o trestoch, resp. o upustení od uloženia súhrnného trestu a nestotožňuje sa ani s odvolacími námietkami obžalovaného, podľa ktorých mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm.n) Tr.zák., navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný E. K. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že sa v plnej miere pridrižava slov svojho obhajcu a navrhol, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu a rozhodol v intenciách písomných dôvodov odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o výroky o vine, krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal v zmysle § 257 ods.6 Tr.por. na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods.1 písm.b/ Tr.por. a to aj v prítomnosti jeho obhajcu, obžalovaného E. K. správne uznal za vinného pod bodom 1) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pod bodom 2) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pod bodom 3) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a napokon pod bodom 4) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný svojím konaním popísaným v jednotlivých skutkoch, ku ktorých spáchaní sa priznal a ktorých spáchanie navyše bolo preukázané aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, naplnil všetky pojmové zákonné znaky skutkových podstat citovaných trestných činov.

Napriek tomu, že aj krajský súd vzhľadom k vyššie citovanému vyhláseniu obžalovaného, vykonanému na hlavnom pojednávaní obžalovaným aj v prítomnosti jeho obhajcu zákonným spôsobom, považuje výroky o vine za právoplatné, k námietkam obžalovaného uvedeným v písomnom odôvodnení jeho odvolania prostredníctvom obhajcu považuje za potrebné uviesť, že okresný súd na hlavnom pojednávaní obžalovaným označené spisy Okresného súdu Topoľčany, Okresného súdu Prievidza - z tohto tiež rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie a zo spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/239/2013 aj zápisnicu o výsluchu znalca MUDr. Frankoviča z prípravného konania oboznámil a z týchto listinných dôkazov správne zistil, že u obžalovaného E. K. bola zistená iba ľahká mentálna retardácia a napriek tomuto zisteniu nebola podľa vyjadrenia znalcov u obžalovaného v inkriminovanej dobe zistená znížená ovládacia ani rozpoznávacía schopnosť a u obžalovaného nebol teda daný v prípravnom konaní ani dôvod povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods.2 Tr.por., ako to obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu namietal vo svojom odvolaní.

Keďže odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku ani chyby odvolaním nevytýkané, týkajúce sa zisteného skutkového stavu, právnej kvalifikácie, správnosti postupu konania a výrokom o vine

predchádzajúcim a odôvodňujúcim podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania výroky o trestoch a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Krajský súd považuje predovšetkým za potrebné uviesť, že okresný súd vychádzal pri ukladaní trestov zo zásad uvedených v § 34 ods.4 Tr. zák. a účelu trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania jednotlivých činov a ich následky, zavinenia, pohnútky, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, avšak súd druhého stupňa sa stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného E. K. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) v tom smere, že jednak z dôvodu nepriznania jednej ďalšej poľahčujúcej okolnosti (viď ďalej) okresný súd nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, čo malo vplyv na ukládanie trestu, jednak obžalovaného nesprávne zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pri správnom postupe - keďže v čase spáchania skutku pod bodom 1), právne posúdenom ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. - sa na obžalovaného zo zákona hľadelo, akoby doposiaľ nebol súdne trestaný. Okresný súd vo vzťahu k ukladaniu trestu v tomto prípade obžalovanému nesprávne nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.n) Tr.zák. napriek tomu, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní tohto prečinu príslušným orgánom svojou aktívnou účasťou. Rovnaké pochybenie (nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.n) Tr.zák.) odvolací súd zistil aj pokiaľ ide o výrok o treste vo vzťahu ku skutkom pod bodom 2) a 3), právne posúdeným pod bodom 2 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a pod bodom 3 ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák., pretože aj v tomto prípade obžalovaný aktívnou účasťou napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti je pozitívne i z pohľadu vyhodnotenia iných dôkazov, ktoré mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie týchto dvoch trestných činov, okrem už spomenutej pomoci obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom odvolací súd, keďže nielenže nezistil zákonné dôvody na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm.a) Tr.por., ale ani dôvody na upustenie v zmysle § 44 Tr.zák. od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu jednak ku skutku pod bodom 1) a jednak vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2) a 3) napadnutého rozsudku, na podklade odvolania obžalovaného a s poukazom na vyššie uvedené pochybenia okresného súdu vo vzťahu jednak k nepriznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.n) Tr.zák. u skutkov pod bodmi 1) a tiež pod bodmi 2) a 3) a jednak k nesprávnemu zaradeniu obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody u skutku pod bodom 1), podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o trestoch a spôsobe ich výkonu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného E. K. odsúdil za skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku podľa § 212 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3 (vzhľadom k prevažujúcemu pomeru poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), § 36 písm. l), písm. n/, § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona krajský súd zároveň (keďže v tomto smere pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanému podľa citovaného zákonného ustanovenia správne postupoval už okresný súd) zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému E. K. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/239/2013, zo dňa 23.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/90/2014 zo dňa 24.2.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.2.2015 v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/91/2013 zo dňa 6.6.2013, právoplatným dňa 2.7.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Za skutky v bode 2) a v bode 3) rozsudku krajský súd podľa § 212 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr.zák. (vzhľadom na krajským súdom obžalovanému priznanú ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, keď sa tým pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností vyrovnal a teda na rozdiel od napadnutého rozsudku bolo pri ukladaní trestu potrebné vychádzať zo základnej trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom pri § 212 ods.3 Tr.zák. v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov), § 36 písm. l), písm. n/, § 37 písm. h), písm.m) Trestného zákona uložil obžalovanému E. K. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda tak ako to správne rozhodol už aj súd

prvého stupňa v napadnutom rozsudku - rovnako ako vo vzťahu ku skutku pod bodom 4) napadnutého rozsudku, u ktorého podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/37/2015 zo dňa 13.5.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.7.2015, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

Takto uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody obžalovanému (resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr.zák. vo vzťahu ku skutku pod bodom 4), považuje odvolací súd za primerané zásadám ukladania trestov tak ako sú uvedené v ustanovení § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák. a to i z hľadiska pomerov obžalovaného a možností jeho nápravy.

Pokiaľ ide o výroky o náhrade škody, tieto majú svoje opodstatnenie v ustanovení § 287 ods.1 Tr.por., krajský súd nezistil dôvody na ich zmenu, preto zostali v napadnutom rozsudku nezmenené.

Na podklade uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného E. K. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.